

Holiday on a Harley 2010 – Mare e Monti: Corsica en Sardinië

Omdat we in 2009 Spanje en Noord-Portugal als bestemming hadden gekozen, stond al snel vast dat onze bestemming dit jaar toch echt Corsica en Sardinië zou worden. Hoewel we normaal gesproken niets boeken, hebben we voor deze reis al vroeg de overtocht van Nice naar Bastia en terug geboekt: we wisten namelijk wel wanneer we op vakantie konden en met vroeg boeken kon dat met behoorlijke korting! De planning was om in 3 dagen naar Nice te rijden en daar maandag 19 juli vroeg in de ochtend de boot te nemen en op 3 augustus laat in de middag de boot weer terug te nemen en weer in 3 dagen terug te rijden. Omdat dit toch vaststond, ook maar voor de zondagavond op 18 juli vlakbij de haven van Nice en op dinsdagavond 3 augustus na aankomst in Grasse hotels geboekt met parkeermogelijkheid. Verder natuurlijk wel de route bedacht, maar niets vastgelegd, zodat het vrije gevoel niet verloren zou gaan. Benieuwd of Corsica echt zo'n motorparadijs is als wordt beweerd en Sardinië weer zo heel anders als Corsica, gingen we op pad!

Donderdag 15 juli: Heeze - Eijsden 90 km

De kop is er af en de eerste 90 km zitten erop! Johan 's morgens op de motor naar zijn werk en Muriel aan het eind van de middag ook richting het Zuiden. Bij Annemiek (want Fred was ondertussen op weg naar de Europese HOG Rally in Lugano) in Eijsden aangekomen voor de eerste overnachting en zij had wat heerlijke salades in elkaar geflanst: dat gaf, met de zomerse temperaturen, al snel het echte zomervakantiegevoel. Na het eten nog lekker op het terras zitten kletsen en om 22:30 uur het bedje opgezocht om morgen op tijd te vertrekken en een flink stuk op weg te komen.

Vrijdag 16 juli: Eijsden - Belley 746 km

Om 6:00 uur rinkelde de wekker en na een frisse douche, ontbijtje en een emmer koffie voor Johan, klaar om te vertrekken. Uiteindelijk was het 7:20 uur toen we wegreden uit Eijsden: heerlijk weer dus lekker in de rijspijkerbroeken, maar de jasjes nog wel "aangeritst". Tot Nancy zouden we snelweg (Autoroute du Soleil) doen en al snel hadden we door dat het een goede zet was om niet te lang de Autoroute du Soleil te volgen. Het was erg druk met veel vakantieverkeer en eigenlijk was heel Luxemburg één grote file (waar n.b. een politieagent nog even voordeed hoe je als motorrijder NIET door de file heen moet rijden: veel te hard en druk gebarend naar automobilisten die naar zijn mening niet snel genoeg plaats maakten.....). Om 12:00 uur doken we, net voor de eerste peage, de autobaan af om eerst via een autoweg en daarna de N57 door de Vogezen te knallen.

Onderweg lunch gescoord bij een supermarkt en de jasjes afgeritst. Bij Besançon de N83 op en deze slingerde al snel door de Jura. Tegen 18:00 uur waren we vlak voor Bourg en Bresse en sloegen we linksaf om via de snelweg op een kleinere weg uit te komen richting een Auberge die we op internet gespot hadden als mogelijke slaappleats. Deze zag er inderdaad erg leuk uit, maar zat helaas vol. Dus een stukje moeten doorrijden tot aan Belley, waar we in het stadje een hotel vonden met binnenparking voor Bertha en Gerrit.

Na een frisse douche (want het was de hele dag rond de 30 graden geweest) op een terrasje met Franse live muziek genoten van een entrecote met frietjes (Johan) en Moules frites (Muriel) en onze eerste biertjes van deze vakantie.

Zaterdag 17 juli: Belley - Crest 226 km

Om 8:00 uur zaten we aan het Franse ontbijt bij de aardige, van Marokko afkomstige, beheerder van het hotel, die ons nog wat plaatjes van mooie hotels/resorts in Marokko liet

zien en vond dat we daar toch ook echt een keer naartoe moeten. We zullen zien..... Tassen weer op de motor en om 9:05 uur reden we Belley uit.

De route ging richting Grenoble en daar doken we echt de Vercors in. Het weer deed niet helemaal mee met de voorspellingen: steeds dikker wordende bewolking en boven in de Vercors in zomertenuue zelfs een beetje fris. In Villard de Lans op een terrasje koffie gedronken en via de Gorge du Goulets richting Die en de Drôme, waarvoor we eerst een stevige afdaling moesten nemen. De temperatuur was beneden weer lekker en via eerst de wat grotere weg en daarna een piepklein weggetje naar Montclar sur Gervanne. Daar moesten we nog even goed bedenken waar Le Camping Moto ook al weer lag, maar die was snel gevonden.

Daar werden we verwelkomd met een drankje: het was nog wel wat vroeg, maar een biertje ging er wel in, want we zouden de rest van de middag toch niets meer op de motor doen. Na een broodje en nog maar een biertje de tent opgezet en richting zwembad gegaan. Gelukkig kwam de zon er na een uurtje ook weer doorheen, dus lekker zitten tutten (lezen, liggen, zonnen, slapen, drinken).

's Avonds op de camping mee gegeten (nasi met saté) en nog een paar biertjes gedaan. Het was wel redelijk gevuld, maar de bar bleef leeg, dus de echte gezelligheid kwam helaas niet helemaal op gang en dus toch nog redelijk bijtijds voor de eerste keer deze vakantie onze tent ingedoken! Le Camping Moto blijft een beetje "braafjes".

Zondag 18 juli: Crest - Nice 324 km

Nadat we de tent weer hadden ingepakt en alles weer op en in de motor zat, bij het campingbarretje koffie / thee en een broodje als ontbijt gehad. Het eerste deel van de route ging weer terug naar Die en daarna langs enkele (maar niet zo veel als gehoopt) lavendelvelden. Via de Col de Cabre het Drôme-gebied al weer verlaten om de Hautes Alpes in te rijden. De weg was redelijk groot en dus konden we met een lekkere snelheid de bochten insturen. Achter Serres de N85 opgedoken, beter bekend als de Route Napoleon. Dit zou de route moeten zijn die Napoleon heeft afgelegd na zijn ontsnapping van Elba. In tegenstelling tot veel andere strategische wegen (zoals onze Corridor) is deze weg door de vele bochtjes de moeite waard om te rijden en op sommige punten zelfs eerder te vergelijken met een fijne racebaan. Helaas komen er wel heel erg veel toeristen die volgens ons allemaal de bomen langs de weg willen tellen of zo. Toch reden we tegen 16:00 uur al Grasse binnen, waarna het nog maar een klein stukje naar Nice was.

In Nice met behulp van Zumo al snel ons geboekte hotel gevonden. Daar moesten we wel even een uurtje wachten totdat de receptie weer open was.....dus maar in het tuintje wat zitten kletsen met onze bidons met water. Na een snelle douche en het aantrekken van wat luchtigere kleding een rondje gelopen door het oude, gezellige Nice en op een terrasje aan de haven neergeploft voor een heerlijk diner: salade Niçoise en roodbaars voor Johan, oestertjes en paëlla voor Muur. Dit alles natuurlijk vergezeld van een lekkere fles witte wijn en nog heerlijk op deze zweele avond zitten natafelen!

Maandag 19 juli: Nice - St. Florent 112 km

Vroeg wakker na een nacht met wat weinig slaap. Het was heel warm en dus stond zoveel mogelijk open, maar midden in de nacht besloot de kat van de burens iedereen uit zijn slaap te houden met krols gemiauw. Maar goed, om iets over 7 stonden we toch fris bij de motoren en 10 minuten later reden we de haven al binnen. Motoren voor de auto's parkeren, ticket

valideren en even wachten werd ons opgedragen, dus dat deden we braaf. Op het moment dat Johan dus de tickets ging laten checken, veranderde dat plan voor ons steeds: jullie moeten je klaarmaken, want jullie moeten nu de boot oprijden, oh nee, jullie moeten toch eerst om de rij heenrijden en de motors met de tickets laten checken.....ze wisten zelf niet helemaal wat ze met ons aanmoesten. Bij Muur begon het "bootpilletje" al goed te werken, want die moest om dit gedraai gelukkig alleen maar lachen: ik doe niets totdat Johan weer terug is! Toen Johan terug was, konden we wel al meteen de boot op en werden de motoren goed voor ons vastgezet. Het was de snelle boot, dus maar een klein buitendeel (waar je uit je hemd waaide) en een soort vaste vliegtuigstoelen binnen. Het was heel rustig, dus een verdieping hoger op de nog luxere stoelen een plekje gezocht. Ontbijten, sigaretje doen, beetje lezen, beetje slapen (zelfs Muur).....zo kwamen we de 4,5 uur wel door.

In Bastia aangekomen meteen op een terrasje geploft om toch nog even bij te komen en zeker te weten dat het pilletje geen effect op Muurs rijstijl kon hebben. Na een panini de Cap Corse opgereden. Tot Macinaggio erg mooi langs de kust naar het Noorden gereden en het begon meteen goed: lekkere bochtjes! We bleven de D80 volgen en die ging over het puntje van de Cap Corse van de Oost- naar de Westkust. Helaas waren ze daar (kilometers lang) flink aan de weg aan het werken. En dat doen ze hier door eerst de hele oude weg eigenlijk weg te halen en er dan langzaam een nieuwe weg van te maken. Dus konden we met de vele gaten en grind maar heel voorzichtig en langzaam rijden. De omgeving was wel mooi, maar dit is niet waarvoor we naar Corsica zijn gekomen, toch?!? Toen we er bijna helemaal klaar mee waren, kregen we gelukkig weer goed asfalt voor de kiezen en ging het laatste stuk van de Cap Corse in Zuidelijke richting naar St. Florent dus wel lekker! Mooie slingerende weg met prachtige uitzichten op de ruige kustlijn.

In St. Florent de tent opgezet en een plons in de (eigenlijk onaangenaam) warme zee genomen. In het dorpje boodschappjes gedaan, onderweg terug onze eerste Pietra's (Corsicaans kanstanjebier) gedronken en een paar biertjes bij de tent gedaan. Daardoor pas heel laat bij de tent ravioli gegeten en rond 23:00 uur lekker de tent ingerold.

Dinsdag 20 juli: St. Florent - Porto 173 km

Om 8:00 uur opgestaan en na de tent te hebben ingepakt en een rustig ontbijtje om 10:00 uur van de camping afgereden, klaar om de rest van Corsica te gaan ontdekken. In eerste instantie ging de route richting Calvi. De weg was goed en totdat er een camper voor ons ging tutten, schoot het best lekker op. Een blikje fris bij een grappig tentje aan de N197 met schitterend uitzicht gedaan.

De route volgde die grote weg tot aan Calvi. Daar hebben we (nadat we van bovenaf wat uitzichtfoto's hadden genomen) een veel te warme wandeling rond de Citadel gemaakt en zijn we oververhit op een terrasje in de schaduw neergeploft voor een frisse lunch (meloen met ham voor Johan en typisch Corsicaanse courgette beignets met munt voor Muur). In Calvi de D81bis opgezocht en langs de kust blijven rijden, want dat was groen op de kaart! De uitzichten waren schitterend, maar na de eerste 10 km OK wegdek, veranderde dat weer in ronduit belabberd wegdek! Kuilen, grind, en nog het ergste.....ander verkeer dat werkelijk maar stapvoets over de smalle weg rijdt, omdat ze denken dat ze allemaal het formaat Hummer hebben of zo. Na een km of 30 kwamen we gelukkig uit op de D81: een verademing! Deze weg maakte alles weer goed! Niet te druk, strak asfalt, mooi uitzicht, fijne bochten.....hier zijn onze Gerrit en Bertha op hun best.....helemaal goed!

Tegen 17:00 uur kwamen we in het drukke Porto aan waar we al snel toch een kampeerplaats vonden. Daar stond alles wel dicht op elkaar en deze camping had geen zwembad, wat we eigenlijk wel goed konden gebruiken om even af te koelen. Maar er was de mogelijkheid om op 250 meter afstand in een rivier te zwemmen. Dus zwembroek aan, slippertjes onder en op naar de rivier. Toen we over de brug liepen, dachten we nog dat er niet zo heel veel te zwemmen zou zijn. Misschien een beetje pootje baden en daar zou het wel bij blijven, maar niets bleek minder waar. Een stukje verderop na wat klimmen en klauteren was er tussen een aantal enorme witte kei-achtige rotsen een plaats met flink diep water. Je kon zelfs van de verschillende rotsen afduiken. Super!

Nadat we daar hadden geplonsd en lekker in het zonnetje hadden gezeten, terug naar de tent via de Spar (met eigen slager) en lekker bij de tent zitten grillen.

Om 23:00 uur nog geprobeerd in de buurt ergens iets te drinken, maar dat bleek hier niet gebruikelijk te zijn. Alles was (of ging net) dicht. Toen zijn we maar naar de waterbron gelopen die we eerder hadden gespot, waar we in ieder geval de waterflesjes even konden vullen. Na de klim terug naar de tent om 00:00 uur de tent maar weer ingekropen.

Woensdag 21 juli: Rondje Porto 102 km

Na maar weer een rustig ontbijtje bij de tent, toch maar weer de motorpakjes aan om in de buurt een rondje te gaan rijden. Eerst richting Evisa om daar naar de Cascade d'Aitone te gaan. Volgens het Capitool: na een kleine wandeling mooie watervallen met poelen eronder om in te zwemmen. Onderweg daar naartoe waanden we ons nog op safari: zwijnen, koeien, stieren...allemaal op en langs de weg.

We waren niet de enigen bij de Cascade, want er stonden al heel wat auto's geparkeerd, maar onze motoren konden daar nog makkelijk bij. Na zo'n 10 minuten wandelen en 5 minuten klauteren, kwamen we beneden aan. Het waren maar kleine watervalletjes en eigenlijk kon deze plek niet tippen aan "ons" riviertje bij de camping. Toch maar erin, maar dat was van zeer korte duur....KOUDE! Nadat we weer een beetje opgedroogd waren de klim naar boven gemaakt en ons bij de motoren weer aangekleed om naar Porto te rijden en te lunchen. Zo zouden we dat stadje ook nog even zien. Hoewel het uitzicht van bovenaf vanaf de weg op Porto erg indrukwekkend is, stelt het stadje eigenlijk niet veel voor: een haventje met wat oude gebouwtjes, wat hotelletjes en restaurantjes en blijkbaar aan de andere kant van de rots een strandje met misschien nog wat voorzieningen. Wel lekker geluncht!

Daarna weer opgestapt en door Les Calanche naar Piana gereden. Dit is volgens ons wel een van de meest indrukwekkende gebieden van Corsica, maar met het vele verkeer was het weer alleen stapvoets rijden en dan nog was je er zo doorheen. Blijkbaar kun je er ook mooi wandelen, maar daar zijn wij niet zo goed in. In Piana de weg naar Plage d'Arone gevolgd: zoals het Capitool ook vermeldt een schitterende weg met mooie vergezichten en weer heel anders dan Les Calanches. Bij het strand aangekomen (wat minder idyllisch was dan gehoopt, maar wel een mooi zandstrand) natuurlijk even een plons genomen en een drankje bij het barretje gedaan.

De weg naar Piana en Porto weer terug genomen en om 18:20 uur lagen we al weer af te koelen in "ons" riviertje. Weer boodschapjes gedaan en bij de tent zitten grillen en om 23:00 uur het luchtbedje opgezocht.

Donderdag 22 juli: Porto - Porticcio 167 km

Om 8:00 uur opgestaan en zo snel mogelijk alles ingepakt. De motors stonden op het weggetje onder de tent, dus trap op, trap af om alles in en op de motors te krijgen. De ochtendgymnastiek dus wel weer gehad. Uiteindelijk konden we rond 9:30 uur bij de receptie uitchecken en nog een Petit dejeuner nuttigen. Om 10:15 uur reden we dan toch echt Porto uit om via de D84 via de mooie Col de Vergio richting Corte te rijden.

Circa 20 km voor Corte Gerrit en Bertha van nieuwe benzine voorzien en onszelf van wat koel water, want het was weer heet. De thermometers langs de weg gaven dan wel “maar” 30 graden aan, het voelde in het binnenland veel warmer aan. Na een broodje in het centrum van Corte weer verder en na wat twijfelen de Gorge di Restonica maar rechts laten liggen (want dat was het eerste stuk ook weer een behoorlijk hobbelpad) en via de grotere doorgaande N193 richting Ajaccio gereden. Ja, het heeft even geduurd, maar we hebben uiteindelijk toch een kilometer asfalt gevonden zonder bocht waar we eindelijk ook eens boven de 100 en zelfs een stukje in zijn vijf konden rijden.

Om 15:30 uur reden we in Porticcio (vlakbij Ajaccio) camping Beniste op. Daar kregen we een mooie plaats toegewezen en na eerst een flinke plons en een paar biertjes op het terras, de tent opgezet, gedoucht en weer terug naar het terras voor pizza. Wel lekker, maar niet speciaal. Hopen dat Sardinië dat goed gaat maken. Daarna nog even naar het barretje om de hoek, waar een live bandje foute jaren 70 muziek speelde, dus lekker gelachen met een paar biertjes.

Vrijdag 23 juli: Porticcio - Ajaccio - Porticcio 46 km

Na het ontbijtje en telefoontjes naar kantoor op de motor gestapt naar Ajaccio. De motors daar vlakbij Place Foch geparkeerd en even “omgekleed” in tenue de ville: in ons geval korte broek en gymbjjes. Op het Place Foch Le Petit train genomen om de stad een beetje te kunnen bekijken. Een leuke, gezellige stad met veel aandacht voor Napoleon die hier geboren is. Dus ook tijdens het ritje een korte stop op Place d’Austerlitz, waar een monument van Napoleon staat, naast de grot (eigenlijk een stapel stenen) waar hij als kind blijkbaar al droomde van grootse daden. Zijn geboortehuis en de Salon de Napoleon in het Hotel de Ville waren na het treinritje dicht voor de lunch.

Dus na een perzik en nectarine van de markt naar een nabijgelegen idyllisch strandje gereden. Omdat we de rest van de middag daar konden blijven, twee bedjes en een parasol gehuurd en lekker geplonsd. Er zat een erg leuk restaurantje bij, waar we heerlijk relaxed een heerlijke salade hebben gegeten. De rest van de middag lekker strand-gehangen op dit mooie plekje met geweldig relaxed (bijna Caribisch) sfeertje. Om 18:30 uur daar toch weer vertrokken en via de Carrefour weer naar de camping gereden. Eerst Gerrit en Bertha ook nog even gedoucht en lekkere hamburgers bij de tent gegeten. Na nog wat lezen de tent maar weer eens ingerold.

Zaterdag 24 juli: Porticcio - Valledoria 191 km

Nog voor de wekker werden we wakker en al snel was de tent weer een pakketje. Nadat we eerst even koffie en een broodje naar binnen hebben gewerkt, onze spullen in en op de motors gedaan en op naar Sardinië! De N198 was wel iets groter dan we tot nu toe op Corsica gewend waren, maar wel erg mooi. Het laatste stukje tot aan Bonifacio was ietsje saaier, maar nog steeds aardig met mooie uitzichten.

Om 12:00 uur reden we de haven van Bonifacio in, natuurlijk net op tijd om de boot te zien vertrekken. Dus maar tickets gekocht voor het bootje van 15:30 uur en even terug naar de

jachthaven voor een panini en een salade. Toen de klok 2 sloeg, terug naar de motors, waar Muur nog even een half pilletje tegen de bootangst naar binnen werkte, en naar de haven gereden. De zee was redelijk ruw door een flinke wind, maar de overtocht verliep toch nog soepeltjes.

Het viel ons al meteen op dat Corsica en Sardinië inderdaad NIET met elkaar te vergelijken zijn. Het landschap is totaal anders en de mensen in Sardinië veel vriendelijker en uitbundiger. Tegen 18:00 uur kwamen we op de camping in Valledoria aan. Nadat we onze tent opgezet hadden eerst even een biertje gaan drinken en na een douche om 21:00 uur aan tafel voor een echt Italiaans diner: samen een antipasta schotel, samen een pasta en dan alle twee toch nog een hoofdgerecht.....veel, maar oh zo lekker! Om 23:00 uur met volle maagjes nog even naar de disco gegaan, want daar was het feest met Sardientjes van de BBQ en jerrycans met wijn. Na het uigebreide diner de Sardientjes maar gelaten voor wat ze waren, maar wel een bekertje wijn gedronken en genoten van de Italiaanse danstalenten. Om middernacht ging de stekker al weer uit de geluidsinstallatie en dus lagen we toch weer op tijd in bedje.

Zondag 25 juli: Valledoria - Ingurtosou 288 km

Weer hetzelfde ritueel: wakker worden, spulletjes inpakken, ontbijten en oppakken. Om 9:50 uur reden we de camping af richting Sassari en daarna Alghero. Boven Alghero naar de kust gereden en in een strandtentje koffie gedronken. Gelukkig kun je op de wegen in Sardinië wat makkelijker kilometers maken dan op Corsica, want de planning was om zo'n 280 km te doen vandaag. Ten Zuiden van Alghero de kustweg gevolgd. Schitterende vergezichten en een leuke OK weg met lekkere bochten. Daarna een beetje saaier richting Macomer, dat op zondag echt doods aandoet. Vandaar zo'n 65 km "snelweg" genomen langs Oristano richting Cagliari.

Ten Zuiden van Oristano daar weer vanaf gedoken om via kleinere wegen via Arbus en Ingurtosou op camping Sciopadroxui aan te komen. Het laatste stuk was eerst klein, en ging langs de overblijfselen van de gebouwen die hier dienst hebben gedaan in de tijd dat er nog veel mijnbouw was, en later een hard zandpad. Maar goed te doen, dus tegen 16:00 uur op de camping aangekomen en een plekje gevonden. Dit gebied staat bekend om de hoge duinen, alleen jammer dat je daar doorheen zou moeten wandelen om bij de zee te komen, en dat was echt te ver. Gelukkig was het niet zo warm (25 graden en half bewolkt), dus een plons was niet echt nodig.

Bij de bar op het terras eerst een pot bier gedaan en daarna de tent opgezet, gedoucht en lekker gegeten in het restaurant (met wel erg veel Nederlanders en Duitsers als burens, maar wel goed gegeten).

Maandag 26 juli: Ingurtosou - Cagliari 114 km

's Morgens alles ingepakt en een snel ontbijtje van zoete broodjes en cappuccino / thee genomen bij het restaurant. Rond 10:00 uur reden we de camping af en na een fotoshoot van Muur en Gerrit bij de oude mijngebouwen via een geweldige weg verder naar het Zuiden gereden: over het algemeen goed asfalt, niet te groot, lekkere bochtjes en helemaal niet druk.

Na een bezoek aan de Templi di Antas iets van de route afgeweken en via een grotere weg naar Cagliari. Daardoor kwamen we al om 12:15 uur bij de HD dealer aan om nog net voor de "siesta" een t-shirtje te scoren.

Om 13:15 uur stonden we al weer voor een hotel midden in de stad, maar helaas was de P vol. Dus maar ff verder zoeken en uiteindelijk om 14:00 uur bij hotel Mediterraneo aan de rand van de stad met ook een goede P beland. Na een simpele lunch snel even de spullen op de kamer gedumpt, een frisse douche genomen en de stad ingelopen richting Castello en Kathedraal. Helaas was het Amfiteater dicht, maar echt heel bijzonder was dat volgens ons toch niet (van wat je er van buiten de hekken van kon zien). Met een ijsje en biertje nog even geschild voor een klein druppelbuitje.

Na een biertje op een ander terras op het Plaza de Yenne de oude Marina wijk in en tegen 20:00 uur op een leuk terrasje beland waar we na nog maar een biertje het menu met wijn en water "as much as you need" hebben genomen. Naast ons kwam een koppeltje zitten van twee jongens (een uit Nederland en een oorspronkelijk uit Sardinië) waarmee we gezellig aan de praat raakten. Het Sardientje zit in Rotterdam op de dansacademie en de ander is een heuse musicalster (met o.a. rollen in Tarzan en Soldaat van Oranje). Dennis gaat mee doen aan het programma "Op zoek naar Zorro", dus allemaal op Dennis stemmen!!!! Rond 1:00 uur en een aantal karaffen wijn later naar het hotel gerold en we sliepen nog voor we onze ogen dicht hadden.

Dinsdag 27 juli: Cagliari - Porto Frailis / Arbatax 237 km

Na een goede nachtrust met airco (maar ook met mug....die hebben we nog niet in de tent gehad) nog maar eens genoten van onze eigen badkamer en in de (wat ongezellig zakelijke) ontbijtzaal een broodje naar binnen gewerkt. Kledingtassen op de motors en nadat we Gerrit en Bertha ook weer hadden voorzien van brandstof Cagliari uitgereden. Eerst langs de moerassen aan de Oostkant van Cagliari en daar hebben we op een afstandje echte flamingo's gezien. Daarna de SS125 naar Muravera opgedoken en dat werd erg leuk! Nog steeds goede wegen en een mooi gebied om doorheen te rijden. Vlakbij Muravera aan de kust een andere weg weer landinwaarts ingeslagen en bij een tankstation nog even een frisse fles water gescoord. Schitterend verder naar de Nuraghe Arrubiu: mooi rijden met geweldige vergezichten.

Om 12:15 uur waren we bij de Nuraghe en nog net op tijd om deze hoop oude stenen eens van wat dichterbij te bekijken. Toch wel erg indrukwekkend, zeker als je bedenkt dat deze gebouwen er al 35 eeuwen staan. Deze nederzettingen zijn eigenlijk een aantal torens die via gangen met elkaar zijn verbonden. Er is nog steeds veel onduidelijk over hoe deze gebouwen precies zijn gemaakt en wat het precieze doel was. Wel was duidelijk dat deze Nuraghe waarschijnlijk na gedeeltelijke instorting door een aardbeving was verlaten, maar 7 eeuwen later weer door de Romeinen is gebruikt.

Nog een drankje en een broodje gedaan en weer verder gereden. Weer schitterend! Klimmen en dalen via mooie wegen met prachtige uitzichten op het indrukwekkende landschap.

Om 16:30 uur kwamen we aan de kust aan bij Arbatax / Port Frailis bij camping Telis, op aanraden van het Sardientje van gister op het terras. Mooie camping aan een schitterende baai. Eerst de spullen afgepakt en toen een frisse plons genomen in het zoute zwembad met uitzicht op de zee. Nadat de tent stond, lekker bij de tent gegeten en nog een afzakkertje bij de bar gedaan, onder het genot van gekke Italianen met hun idiote dansjes. Wat een heerlijke dag!

Woensdag 28 juli: Porto Frailis 0 km

Een dagje niks! Na het ontbijtje lekker op het strand eerst in het zonnetje, daarna onder het parasolletje en later weer in het zonnetje. Een paar keer afkoelen in de prachtige zee (als je

niet beter wist, zou je denken dat je ergens op een Caribisch eiland zat). Na een biertje of twee op het terras besloten dat we in de pizzeria op de camping zouden eten. Ook vanaf dat terras had je een schitterend uitzicht op het baaitje. Heerlijke pizza's.....dat kunnen die Italianen toch het beste! Daarna nog afgesloten met een biertje op het terrasje, waarbij we nog getrakteerd werden op een modeshow.....van de kids op de camping!

Donderdag 29 juli: Rondje Porto Frailis 238 km

Weer lekker rustig ontbeten en opgestapt voor een rondje door de Monti del Gennargentu. Eerst even afgetankt en via Lanusei tot bij Seui dezelfde weg die we heen hadden gereden naar Arbatax de andere kant op gereden. Geen straf om deze weg twee keer te rijden!

In Gairo nog even gestopt, want dit is een verlaten en daardoor vervallen stadje, omdat door een aardverschuiving het daar te gevaarlijk was geworden. Wel een vreemd gezicht om zo'n spookstadje in zo'n prachtige omgeving te zien.

Het was verder weer heerlijk rijden: beetje stijgen, beetje dalen, mooie bochtjes en schitterende uitzichten. Onderweg gestopt voor een panini en limonata en weer verder. Het hoogste punt hebben we gemist: geen bordje en omdat we de hele tijd al hoog zaten dus geen idee wat nou het hoogste punt zou zijn. Wel lekker koel hier! Via mooie weggetjes weer terug naar Tortoli, waar het tijd was voor een heerlijk Italiaans gelatti. Daarna boodschapjes gedaan en de motors afgetankt en nog maar een keer gedoucht! Terug op de camping nog lekker een plons genomen en een uurtje met een biertje in het zonnetje gezeten. Bij de tent gegeten (beetje pezig vlees, waarschijnlijk lam of zoiets, met risotto en dat alles natuurlijk weggespoeld met een lekker fles rode wijn) en lekker bijtijds erin gerold om morgen weer een mooi stuk te rijden (althans, de weggetjes zien er velbelovend uit op de kaart!).

Vrijdag 30 juli: Porto Frailis - Palau: 291 km

Nadat alles weer opgeruimd en opgepakt was om 9:40 uur even de camping betaald en ontbijtje gedaan bij de bar. Iets over 10:00 uur reden we de camping af om via de SS125 naar het Noorden te slingeren. Even boven op de Passo Genna Silana gestopt voor een peuk en om een paar geiten op de foto te zetten.

Daarna onze route weer vervolgd tot aan Dorgali en daarna Nuoro, waar we (na een ererondje of twee door de stad) uiteindelijk toch de SS389 op konden sturen. Ook deze weg was weer geweldig en we kwamen weer door een heel ander landschap van Sardinië. Wel stond er af en toe erg veel wind: we waaiden bijna van onze fiets, dus goed vasthouden! En goed blijven uitkijken, want behalve geiten liepen ook hier af en toe stieren los en die wil je toch echt niet tegen je koplamp krijgen. In Bitti een of ander magnetron-broodje gegeten (eerste keer dat het Italiaanse eten echt niet goed was) en een limonata gedronken en weer verder. In Olbia even getankt en na een stukje grotere weg de toeristische route gevolgd langs de Costa Esmeralda. Vooral in Porto Cervo stikt het van de decadent grote jachten, maar minstens zoveel toeristen in koekblikken op de weg. Dus schoot het niet echt op, maar wel mooie uitzichten op de vele baaien met BLAUW water. Campings waren er in die regio niet (alleen sjeke resorts en hotels voor de rijkere medemens) dus maar snel verder richting Palau. Minder decadent en dus ook een camping (Baia Sarracena) te vinden, waar we onze tent mochten opzetten.

Net op tijd, want toen net alles recht stond en geïnstalleerd was, kregen we ons eerste echte regenbuitje deze vakantie enmet deze tent..... Gelukkig bleef alles droog! Na eerst een paar biertjes op het terrasje van de camping en een lekkere douche naar het stadje gewandeld en in de haven heerlijk gegeten. Het was een lekkere drukke Italiaanse bedoeling.

Daarna nog een kroegje opgezocht: op een terras van een behoorlijk druk café met DJ gezellig een paar drankjes gedaan (bloody mary, tequilla, corona, wat de oogjes natuurlijk toch al snel zwaar maakte na de eerdere biertjes en de fles wijn bij het eten ;-).

Zaterdag 31 juli: Rondje Palau 28 km

Beetje uitgeslapen (wel tot 9:00 uur!) en weer heerlijk rustig ontbeten. Daarna met de zwemspullen onder de motorkleding opgestapt voor een kort ritje naar de Roccia d'Orso. Door winderosie zijn er allemaal vreemde rotspartijen ontstaan, waarvan er dus eentje in de vorm van een beer (met wel een behoorlijke dosis fantasie, trouwens). Daar naar boven gewandeld - voor het uitzicht, want van zo dichtbij kun je al helemaal geen beer ontdekken. Maar het uitzicht op de baaien en de Maddalena eilanden was werkelijk prachtig!

Na wat fotootjes en een sigaretje weer terug naar beneden en ietsje Zuidelijk gereden, op zoek naar een mooi strandje, liefst met bedjes en (belangrijker) parasolletjes te huur en een barretje in de buurt. Dat vonden we in Tanca Manna. De zee was erg ruw en daardoor ook niet meer helemaal helder, dus hebben we het bij een plons gelaten. Maar onder de parasol in de wind met dit mooie uitzicht lagen we prima! Een teleurstellende hamburger gegeten bij het barretje en (verstandig voor de blanke huidjes) pas vanaf 15:30 uur weer wat zon gepakt. Om 18:00 uur de motorkloffies weer aangedaan en met een tussenstop voor de boodschapjes weer terug naar de camping.

Na een biertje met Italiaanse borrelhapjes (chipjes, salami worstjes en olijven) en een welverdiende douche heerlijk relaxed zitten eten. Voor het eerst hadden we kip gevonden en die deed het prima op ons grilltje. Samen met tomaten met mozerella, wat gegrilde paprika's en een flesje rood uit Alghero was het weer een prima campingmaaltje! Tegen 23:30 uur de tent weer ingedoken, zodat we morgen op tijd kunnen vertrekken om te proberen de boot van 11:15 uur naar Corsica te halen, ook al zouden we Sardinië nog liever niet verlaten.

Zondag 1 augustus: Palau - Ghisoni 297 km

Al vroeg rinkelde de wekker en iets na 9:00 uur zaten we op het campingterras aan de koffie met zoete broodjes. Half 10 vertrokken we dan voor onze laatste kilometers op Sardinië richting Santa Teresa didinges waar we om 11:15 uur op de boot naar Bonifacio op Corsica wilde gaan. Zo gezegd, zo gedaan en om 10:15 uur stonden we met tickets vooraan in de rij. De straat van Bonifacio was deze keer erg rustig en dus was het overtochtje van ca 1 uur zelfs erg relaxed. Net als wij wilde de Zumo ook liever niet weg van Sardinië (Zumo was dood), maar met een beetje hulp van een van de bootmedewerkers lukte het al snel om het apparaatje te resetten. In Bonifacio pikten we alweer snel de route op die redelijk doorgaand naar Porto Vecchio ging.

Daar kamen we rond 13:30 uur doorheen en dus mooi op tijd om een lekkere salade te eten op een superhip terrasje, waar ze zelfs met een soort nevel voor verfrissing zorgden.

Aangezien we gister al grotendeels op het strand hadden gelegen, besloten we om maar vast een deel van de route van de dag erna te gaan rijden in plaats van bij Porto Vecchio een camping en strand op te zoeken.

Het eerste deel van die route was erg leuk met schitterende uitzichten op Porto Vecchio en de kustlijn.

Daarna was het weer zoals we al eerder op Corsica hadden meegemaakt en je zou er zo een goede tekst voor een reisbrochure over kunnen schrijven: “Welkom op Corsica! Op dit mooie eiland vindt u tal van leuke kleine kronkelweggetjes waar u achter iedere bocht een verrassing aantreft: kuilen, stenen, grind, everzwijnen, koeien, stieren, paarden, noem maar op! Safaripark de Beekse Bergen zou er jaloers op zijn. Als klap op de vuurpijl trakteren wij u op een stuk onverharde weg boven op een col, waar u ook weer kunt genieten van al het bovenstaande. Langs de kust treft u heel veel campings, hotels, restaurants en barretjes aan, in het binnenland is echter niets! Behalve dan in een enkel dorp waar je dus echt niet dood gevonden wilt worden.” Maar goed, we zullen het er maar op houden dat als je dan op een goed geasfalteerde weg komt en je tussen de bomen door iets van een uitzicht hebt, het ook wel echt heel mooi is op Corsica.

Na de Col de Verde (1189 meter en dus bovenop kilometers lang onverhard met veel kuilen en grind door rigoureuze werkzaamheden) kwamen we in een dorpje Ghisoni, waar één hotel was, met een kamer vrij en waar we ook nog konden eten. Niet bijzonder en verder geen ruk te beleven, dus weer een rustig avondje gehad.

Maandag 2 augustus: Ghisoni - Ponte Leccia 200 km

Na een wel heel rustig ontbijtje op het terrasje met het enige andere koppeltje in het hotel om 8:00 uur konden we Ghisoni al weer voor 9:00 uur verlaten. De weg ging klein, maar mooi, door het dal en de Gorge van de Fium Orbo naar de Oostkust. Na ongeveer een half uur rijden was het opeens plat met veel boom- en wijngaarden en de wegen gingen daar kaarsrecht doorheen. Wel apart na al dat bochtenwerk! In Aleria nog op de P van de Romeinse opgravingen gestopt, maar omdat Johan daarvoor ook na een stuk lopen helemaal niets van kon vinden (geen entree, geen uitzicht op een stel oude stenen), toch maar weer gewoon doorgereden. Na een stukje noordelijk langs de kust doken we de D71 op en weer de bergen in. En ook hier: kleine hobbelige weggetjes met behoorlijke verrassingen achter de bochten, heel erg mooi, maar best vermoeiend en dus in een van de gehuchten waar we doorheen kwamen even een drankje op een terras gedaan. Om iets over 12 kwamen we in Morosaglia aan bij het geboortehuis van Pascal Paoli, de leider van het gevecht voor de onafhankelijkheid van Corsica en “president” tijdens de 14 jaren van zelfstandigheid. Daar leerden we dat hij veel voor het eiland heeft betekend, waaronder het oprichten van de Universiteit, het invoeren van de Corsicaanse munt en stemrecht voor vrouwen en nog veel meer. Dus zo toch nog wat meer van de historie van het eiland opgepikt en dat was toch wel leuk.

Daarna verder naar Ponte Leccia waar we een broodje aten. Vandaar de Vallee de l’Asco ingereden, waar de weg de bochtige rivier de Asco omhoog volgt richting de hoogste berg van Corsica: de Monte Cinto. Het wegdek was OK en de uitzichten op het massief en riviertje schitterend, maar toch eigenlijk weer veel te druk (en een beetje smal) om lekker te rijden.

De Vallee zo’n 25 km ingereden tot een hoog gelegen camping, maar omdat die er niet echt (beter gezegd: echt niet) uitnodigend uitzag en we in het begin van de Vallee een camping met zwembad hadden gespot, weer terug gereden via Asco weer richting Ponte Leccia (want de vallei loopt nl. wel dood).

Op de camping een plaatsje bemachtigd, waar Johan de tent opzette terwijl Muur boodschapjes deed in Ponte Leccia. Daarna nog lekker geplonsd, een uurtje in de zon gelegen en een drankje op het terras gedaan. Bij de tent chili gegeten en noodgedwongen (door

enorme hoeveelheden kriebelende vliegende mieren) om 20.00 uur de tent ingevlucht.....na wat lezen dus erg vroeg in slaap gevallen.

Dinsdag 3 augustus: Ponte Leccia - Grasse 117 km

Regen.....huh??? Ja, echt regen op de tent toen we wakker werden. Dat hadden we even niet verwacht. Het was ook niet zoveel, want een half uurtje later scheen de zon alweer. Na eerst wat spulletjes in de motors en tassen te hebben gedaan en zelf even koffie met een chocolade broodje bij het campingrestaurant te hebben genomen, was de tent ook weer droog en snel opgepakt. Iets over 10:00 uur reden we richting Bastia, onze laatste kilometers op Corsica, langs de Ponto Nuovo, over iets grotere wegen.

In Bastia eerst op een terrasje iets gedronken en een broodje tonijn gekocht voor op de boot. Om 12:45 uur stonden we mooi vooraan, maar helaas had onze boot ietwat vertraging. Toen de boot om 14:00 uur (en dus na eigenlijke vertrektijd) eindelijk aankwam, werden we allemaal snel aan boord gebracht en 20 minuten later vertrokken we alweer. De overtocht duurde ook iets langer dan verwacht, omdat de zee flink te keer ging, maar ook Muur trok het nog allemaal goed.

Om 19:30 uur kwamen we dan toch in Nice aan. Via de grote weg (A8) naar Grasse gereden waar we een kamer gereserveerd hadden in hotel Mandarine. Snel even douchen en heerlijk gegeten in het oude gezellige centrum van Grasse bij Rendez Vous. Daarna nog een paar pinten gedronken bij pub Manneke Pis, waar het gezellig begon maar later op de avond de stemming een beetje grimmig werd door wat lastige klanten. Rond 1:30 uur het hotel opgezocht waar we met uitzicht op Grasse en de zee snel in slaap vielen.

Woensdag 4 augustus: Grasse - Valloire 311 km

Om 8:20 uur zaten we op het terras van het hotel aan het ontbijt. Nadat we alles hadden opgepakt door Grasse naar parfumerie Fragonard gereden, op aanraden van een van de pub bezoekers gisteravond. Dat zou leuker zijn dan het museum.....en ging al eerder open (en we wilden vandaag toch ook nog een flink stuk rijden!).

Om 9:30 uur waren we daar en om 9:40 begon onze (gratis en privé) rondleiding in het Engels. In zo'n 20 minuten werden we rondgeleid in deze vestiging van Fragonard die vnl. parfum en zeep maakt en werd uitgelegd hoe de geurende oliën worden verkregen, vroeger en nu (3 weken tegenover 1 dag!). Leuk om te zien (en ruiken) en we moesten ook nog allemaal ingrediënten proberen te achterhalen. Onze neuzen zijn blijkbaar niet zo heel goed ontwikkeld, maar het was leuk om te doen. De rondleiding eindigde (heel slim) in de shop, waar we nog een klein kadootje voor onze mama's kochten.

Om 10:30 uur reden we weer langs het hotel Grasse uit om de Verdon en de Alpen in te duiken. Vanwege het bezoek aan de parfumerie besloten we de Gorge du Verdon uit de route te halen: die hebben we al eens gereden en we komen hier vast nog wel eens! In Colmar een broodje gekocht - bij een kraampje van de plaatselijke kermis of zoiets - en die een stukje verderop aan een picknicktafel net voor de Col d'Allos opgepeuzeld. Daar als voorzorg de jasjes toch maar weer eens opgeritst, want we gingen naar 2247 meter en op ruim 1000 meter begon het al een beetje frisjes te worden. De Col d'Allos is eigenlijk helemaal niet zo leuk om te rijden: een veel te klein druk weggetje met zeer slecht wegdek, maar de vele haarspeldbochtjes en het uitzicht zijn wel spectaculair. Boven niet eens een bordje of leuk punt, dus snel maar aan de (iets betere) afdaling begonnen en door naar de Col de Vars. Die is wel erg leuk om mee door de bergen te rijden: net iets breder en een beter wegdek.

Omdat er boven net een behoorlijk serieuze wolk voorbij kwam, besloten we niet bovenop de col te stoppen, maar een stukje verder op de afdaling in het zonnetje even van de fiets af te stappen: liever niet boven staan te wachten op regen! Daarna via de wat grotere weg naar Briançon, maar die was erg druk en schoot totaal niet op. Om 16:50 waren we in Briançon en we besloten in ieder geval door te rijden tot vlak voor de Col de Lauturet en daar even verder te kijken. Maar daar was het nog vroeg genoeg om ook nog deze col (groot en druk) en de Col de Galibier te nemen. Deze laatste col is schitterend en tot ongeveer de helft van de afdaling echt heerlijk kunnen rijden, maar daarna zaten er een paar slakken voor ons. Dus voorzichtig erlangs en toch weer erg kunnen genieten van deze geweldige col. Hoewel we het met de jasje aangeritst eerst bijna een beetje warm hadden, was dat op de col echt geen overbodige luxe. Frisjes daar boven!

In Valloire even gezocht naar een hotel en door de Harley vlag buiten een leuk hotel met gezellige bar gevonden. De motoren mochten op het terras naast een andere Roadking en een Sportster en eerst maar een biertje gedaan.

Daarna heerlijk gedoucht in de leuke kamer, die een echt ski-gevoel gaf, en op het terras (wel in lange broek en vest) gegeten. Daarna nog maar even de bar ingedoken en wat staan buurten met de Duitse berijders van de Roadking en Sportster.

Ze waren best aardig en geïnteresseerd in het Roadkingweekend en zij nodigde ons uit om een weekend bij hen te komen toeren. Op ons advies zijn ze de dag erna (in de regen) over de Col du Galibier gereden. NOOIT MEER IETS VAN GEHOORD!?!

Donderdag 5 augustus: Valloire - Champagnole 281 km

's Morgens om 9:00 uur zaten we aan het ontbijt. We waren een beetje treurig, want het was zwaar bewolkt en regende zelfs af en toe. Voor de zekerheid hadden we al voor het eerst deze vakantie de leren broeken tevoorschijn gehaald en een vest aangetrokken. Maar nu leek het er toch echt op dat we ook de regenkleding moesten gaan gebruiken. Even getwijfeld maar toch maar in vol regenornaat vertrokken: EN DAT WAS MAAR GOED OOK!!!! We waren het dorp nog niet uit, of het regende al flink. Met een paar flinke mistbanken maakte dat de laatste haarspeldbochten naar beneden tot een echte uitdaging. Thank god voor GPS, zodat je de bochten ziet aankomen! Daarna ongeveer 100 km snelweg gereden en dat is eigenlijk maar het beste met zulk baggerweer. Bij Aix les Bains toch weer van de snelweg af en binnendoor via Bellegarde (waar we nog een tosti aten) richting Gex en La Cure. Een schitterende weg door de Jura, maar met zoveel regen kun je er maar weinig van genieten. Rond 16:00 uur bij Champagnole maar besloten er voor vandaag een punt achter te zetten. We waren allebei doorweekt en dat was met 12 graden fris, of beter gezegd koud! Dat waren we echt niet meer gewend. In het stadje al snel een mooi hotel gevonden, tenminste: vroeger toen de eigenaresse nog jong was zou het best mooi zijn geweest. En dat was al zeker 40 jaar geleden. Maar ze hadden een kamer voor ons MET een bad en daar waren we echt aan toe.

Na een wandelingetje door het centrum bij Big Ben pizza gegeten. In dit ruim gedecoreerde eettentje hangen veel Harley logo's met de naam van het restaurant erin verwerkt en nog tal van andere bewerkte logo's. De muziek was er jammer genoeg veel te hip voor de tent (beetje lounge-achtig) en echt gezellig ging het daar niet worden. Nog een rondje gelopen, maar Champagnole is echt niet de moeite waard. Daar gaat een groot kruis doorheen op de kaart.

Vrijdag 6 augustus: Champagnole - Heeze 668 km

Via doorgaande wegen en later snelwegen weer naar huis gereden. Het weer was gelukkig weer prima, dus het schoot flink op en het was goed te doen. In Eijsden nog even een bakkie bij mama Muur gedaan en voor 19:00 uur waren we weer thuis. Het was weer een heerlijke vakantie!

Mooie vakantie! Helaas was Corsica voor ons niet echt het motorparadijs wat anderen er van hadden gemaakt, maar de natuur is schitterend. Sardinië heeft onze verwachtingen ver overtroffen en is dus voor ons een motorparadijsje. En de motoren hebben alles weer prima gedaan en er zijn geen ongelukjes gebeurd! Voor ons doen was het wel een wat “rustige” vakantie, maar daardoor zijn onze batterijen weer helemaal opgeladen! Voor het eerst hebben we bij thuiskomst nog niet echt een vast plan voor onze volgende trip.....maar dat komt vast goed! Er is nog zoveel te zien en doen in Europa!

Johan en Muriel